

dansk ratifikation af FN-konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination.

Jeg vil ikke komme nærmere ind på, hvorvidt forslaget om at ophæve § 266 b vil stride mod konventionen. Det er der, så vidt jeg ved, et responsum fra Justitsministeriet, som siger, at det vil. Derudover vil jeg stiltfærdigt nævne, at et samlet Folketing i 1971 var enig om, at paragrafen var nødvendig for at opfylde konventionen.

Jeg mener at have læst, at Dansk Folkeparti er klar til at fratræde FN-konventionen. Det er også fair nok. Det internationale retssamfund og menneskerettigheder har jo heller aldrig været Dansk Folkepartis kop te. Her er vi ganske enkelt politisk uenige.

Der var, ganske som Dansk Folkeparti nævner i deres bemærkninger, en lang debat om ytringsfriheden dengang for godt 30 år siden, specielt personificeret ved ordføreren fra SF, altså Poul Dam. Men som den daværende konservative justitsminister Thestrup sagde før den enstemmige vedtagelse, og jeg citerer fra Folketingsstidende 1970-71, forhandlingerne sp. 7444:

»Med den ændring af bestemmelsen i straffelovens § 266 b, som er blevet resultatet af drøftelserne i udvalget, er det min opfattelse, at bestemmelsen har fået en udformning, der imødekommer den også efter min mening forståelige frygt for at indføre regler og da i særdeleshed strafferegler, der på nogen måde kan opfattes som et indgreb over for menings- og ytringsfriheden.«

I Det Radikale Venstre er vi stadig enige i den vurdering af § 266 b. Man skal altid være påpasselig, når man nærmer sig nogle af de grundlæggende frihedsrettigheder. Det er nok også derfor, antallet af domme efter racismeparagraffen er endda meget lavt i Danmark. Debat og ytringsfrihed er til stadighed grundlæggende for et levende demokrati, og derfor skal Dansk Folkeparti heller ikke have utak for, at partiet bliver ved med at forfølge sagen.

Vi mener imidlertid fortsat, at man skal beskytte grupper af personer, der trues, forhånes eller nedværdiges på grund af deres race, hudfarve, nationalitet, tro, seksuelle orientering eller etniske baggrund, præcis som man i injurielovgivningen beskytter det enkelte individ.

Vi er ikke af den overbevisning, at paragraffen afgørende forhindrer den frie debats udfoldelse. Intet tyder på det.

Vi har de senere år fået kaldt en spade for en spade og mere til i udlændingedebatten, og det har op til valget i november 2001 været med til

at trække de politiske fronter op, hvilket jo er demokratiets vandmærke.

Det kunne være nærliggende at tro, som det også er blevet fremført i en leder i dagbladet Information den 23. marts i år, at Dansk Folkeparti med det her lovforslag ønsker juridisk frit slag for enhver nederdrægtighed over for flygtninge og indvandrere. Men anklagemyndigheden og domstolene har jo indtaget en ganske tolerant praksis i forbindelse med paragraffen, og efter sigende indtager den en ret prominent plads på Dansk Folkepartis årsmøde, ligesom det vist også på Fremskridtspartiets årsmøde nærmest har været en ære enten at være dømt eller tiltalt efter paragraffen.

Så paragraffen har måske de senere år snarere været med til at sætte fokus på den her debat, og det vil den utvivlsomt fortsætte med. Så på den led skulle man vel mene, at § 266 b faktisk er vand på Dansk Folkepartis mølle, selv om den naturligvis kan være en torn i øjet på partiet.

Kl. 17.45

Jeg skal på vegne af Det Radikale Venstre afvise forslaget.

Vi deler ikke den opfattelse, som Dansk Folkeparti anfører i bemærkningerne, at der i Danmark i ly af denne paragraf har været ført sinnedagskontrol, og at vi derfor i en årrække har levet i et totalitært samfund, og vi er forundrede over, at der er partier i Folketinget, som lever i den vildfarelse.

Så vil jeg afslutningsvis nævne, at vi naturligvis er tilfredse med, at regeringspartierne tilsyneladende ikke vil være med til den kraftige markering over for offentligheden både i ind- og udland, som lovforslaget lægger op til, af Danmarks for tiden forholdsvis fremmedfjendske debatklime.

Line Barfod (EL):

Nu er det flere gange blevet sagt, at den bestemmelse, vi diskuterer i dag – § 266 b – blev indsat i straffeloven i begyndelsen af 1970'erne. Den blev faktisk indsat i straffeloven tilbage i 1939 på baggrund af de forfærdelige forfølgelser, man havde set finde sted i Nazityskland. Den havde en noget anden ordlyd dengang; den handlede om, at den, der forfølger eller ophidser til had, kunne straffes. Men det var altså et dansk initiativ at udforme en sådan bestemmelse, og senere kom den så ind i menneskerettighedserklæringen.

For at kunne ratificere konventionerne omkring racediskrimination, som flere andre ordfø-